

Ontstaan van S.F.R., Société française radio-électrique.

Emile Girardeau en Joseph Bethenod waren met elkaar in contact gekomen in 1908. Ze hadden een gezamenlijke interesse voor de nieuw opkomende automobielen, maar ook voor de T.S.F. Waarom niet een bedrijf creëren dat in staat was radiostations te bouwen en technisch onderzoek kon uitvoeren. De grote huizen als Gaiffe of Jules Carpentier, of Ducretet, hadden hiervan geen werk gemaakt.

Het was dus een gat in de markt.

Blondel, bij wie Bethenod ook vrijwillig assistent was, had voorgesteld de 50 Hz van de distributienetten te verhogen naar een muzikale noot, van de orde grootte van een La (437 trillingen /sec), of zelfs nog hoger, om een verschil te krijgen met de atmosferische storingen, die geluiden van een nogal lage toon gaven. De draadloze signalen konden dan eenvoudiger uit de ether geplukt worden (we herinneren ons dat R. Goldschmidt rond dezelfde periode hetzelfde idee had).

Tussen netwerk (50 Hz) en de condensators diende slechts een motor met alternator geplaatst te worden die een muzikale frequentie afgaf.

Maar er moesten ook financiën gevonden worden.

Die kans werd hen al snel geboden: de telegraaflijn Loango-Brazzaville was te regelmatig buiten dienst, en er werd al een tijd aan T.S.F. gedacht. Marconi had in 1907 een mislukte poging gedaan, maar nu zag men heil in het systeem van Blondel. Gouverneur Martial Merlin kon overtuigd worden en bood een contract aan: 200.000 francs voor de verbinding Loango-Brazzaville met 50.000 francs bovenop indien een verbinding twee achtereenvolgende uren per dag kon aangehouden worden.

Dat was voldoende om de grote sprong te wagen: de Société alsacienne de Constructions mécaniques te Belfort werd aangesproken en de S.F.R. werd op 3 april 1910 opgericht. Eerste voorzitter werd Marc-Louis de la Bonninière, graaf van Beaumont.

De verbinding Loango-Brazzaville, uitgevoerd door Kapitein van de koloniale artillerie Henri Pincemin, werd een groot succes, en de bestellingen stroomden binnen, ook dus voor het netwerk van Belgisch-Kongo en de grote zender van Laken.

De plannen van deze toestellen werden in 1914 te Laken vernield bij het invallen van de bezetter, maar wij vonden ze te Roubaix, in het fonds S.F.R., met dank aan de "Archives nationales du monde du travail".

Ontstaan van S.F.R., Société française radio-électrique.

Emile Girardeau en Joseph Bethenod waren met elkaar in contact gekomen in 1908. Ze hadden een gezamenlijke interesse voor de nieuw opkomende automobielen, maar ook voor de T.S.F. Waarom niet een bedrijf creëren dat in staat was radiostations te bouwen en technisch onderzoek kon uitvoeren. De grote huizen als Gaiffe of Jules Carpentier, of Ducretet, hadden hiervan geen werk gemaakt.

Het was dus een gat in de markt.

Blondel, bij wie Bethenod ook vrijwillig assistent was, had voorgesteld de 50 Hz van de distributienetten te verhogen naar een muzikale noot, van de ordegrrootte van een La (437 trillingen /sec), of zelfs nog hoger, om een verschil te krijgen met de atmosferische storingen, die geluiden van een nogal lage toon gaven. De draadloze signalen konden dan eenvoudiger uit de ether geplukt worden (we herinneren ons dat R. Goldschmidt rond dezelfde periode hetzelfde idee had).

Tussen netwerk (50 Hz) en de condensators diende slechts een motor met alternator geplaatst te worden die een muzikale frequentie afgaf.

Maar er moesten ook financiën gevonden worden.

Die kans werd hen al snel geboden: de telegraaflijn Loango-Brazzaville was te regelmatig buiten dienst, en er werd al een tijd aan T.S.F. gedacht. Marconi had in 1907 een mislukte poging ondernomen, maar nu zag men heil in het systeem van Blondel. Gouverneur Martial Merlin kon overtuigd worden en bood een contract aan: 200.000 francs voor de verbinding Loango-Brazzaville met 50.000 francs bovenop indien een verbinding twee achtereenvolgende uren per dag kon aangehouden worden.

Dat was voldoende om de grote sprong te wagen: de Société alsacienne de Constructions mécaniques te Belfort werd aangesproken en de S.F.R. werd op 3 april 1910 opgericht. Eerste voorzitter werd Marc-Louis de la Bonninière, graaf van Beaumont.

De verbinding Loango-Brazzaville, uitgevoerd door Kapitein van de koloniale artillerie Henri Pincemin, werd een groot succes, en de bestellingen stroomden binnen, ook dus voor het netwerk van Belgisch-Kongo en de grote zender van Laken.

De plannen van deze toestellen werden in 1914 te Laken vernield bij het invallen van de bezetter, maar wij vonden er te Roubaix, in het fonds S.F.R., met dank aan de "Archives nationales du monde du travail".